

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 626/2026
09.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Васовић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милоша Мршовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 2К 140/25 од 20.11.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 130/26 од 11.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милоша Мршовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 2К 140/25 од 20.11.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 130/26 од 11.03.2026. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 2К 140/25 од 20.11.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године. Према окривљеном је изречена мере безбедности одузимање предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 130/26 од 11.03.2026. године усвојена је жалба браниоца окривљеног АА у делу одлуке о урачунавању временаведеног на задржавању и пресуда Основног суда у Зрењанину 2К 140/25 од 20.11.2025. године преиначена тако што је Апелациони суд окривљеном АА у казну затвора у трајању од 1 године на коју је осуђен првостепеном пресудом, на основу одредбе члана 63. став 1. КЗ, урачунао и времеведено на задржавању од 20.12.2024. године до 22.12.2024. године, док су жалба браниоца окривљеног у преосталом делу и

жалба Основног јавног тужиоца у Зрењанину одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Милош Мршовић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење пред измењеним већем или исте преиначи у целини или делимично.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева означава повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконит доказ означава налаз НКЦФ од 21.12.2024. године. Незаконитост наведеног доказа одбрана види у чињеници да исти није потписан и печатиран. У вези са изнетим бранилац наводи да у току целог истражног поступка, после подизања оптужнице и након њеног потврђивања тужилаштво, па ни суд нису имали потписан записник о вештачењу, а без ког доказа се није ни могао водити поступак. Првостепени суд је неосновано одбио предлог одбране да се исти издвоји као незаконит и преузео на себе терет доказивања, тако што је сам прибавио потписани примерак, који опет није послат од стране стручне установе која је вршила вештачење, већ од полиције. Одбрана сматра да суд није овлашћен да исправља очигледне грешке тужилаштва. У вези са изнетим бранилац цитира одредбе члана 121. и члана 16. став 4. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је налаз и мишљење – записник о вештачењу МУП-а РС, Дирекције полиције, Управе за технику Националног центра за криминалистичку форензику, Одељење за физичко-хемијска и токсиколошка вештачења Београд од 21.12.2024. године у свему сачињен у складу са одредбама ЗКП, од стране установа која је специјализована за овакву врсту вештачења. Није спорно да је на записнику који се налази у списима предмета, а које је доставило тужилаштво уз поднету оптужницу не постоји потпис вештака који је извршио вештачење и сачинио записник, те да записник након сачињавања није достављен тужилаштву као органу који је издао наредбу да се предметно вештачење изврши, већ полицији која је потом записник доставила тужилаштву, а која процедура и поступак је био предмет чињеничних утврђења првостепеног суда у току доказног поступка.

На наведену повреду закона указивала је и одбрана окривљеног у поднетој жалби, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе на страни 4, став четири, дао јасне разлоге које Врховни суд у свему прихвата и на те разлоге и упућује, у смислу члана 491. став 1. ЗКП.

И по налажењу Врховног суда, то што наведени налаз и мишљење није потписан и печатиран и као такав достављен у тренутку подизања оптужнице од стране јавног тужиоца није од утицаја на законитост оспореног налаза и мишљења, како се то неосновано наводи у захтеву за заштиту законитости, с обзиром да је наведени налаз и мишљење сачињен од стране надлежног органа у законом прописаном поступку (законитост у погледу сачињавања и достављања у складу са одредбама члана 121. ЗКП је утврђивао и првостепени суд у доказном поступку).

Бранилац окривљеног АА – адвокат Милош Мршовић, као разлог подношења захтева за заштиту законитости означава и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Међутим, наводи захтева браниоца окривљеног не садрже објашњење у чему се та повреда састоји.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у напред наведеном делу, нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

У преосталом делу образложења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног нумерише и повреде закона из члана 15. став 4. и члана 16. став 5. ЗКП, члана 428. став 6. ЗКП и указује на повреде закона: члан 440. ЗКП, оспоравајући чињеничне закључке суда везане за количину опојне дроге која је пронађена, износећи сопствену оцену изведених доказа - налаз и мишљења НЦКФ-а и налаза и мишљења вештака медицинске струке – психијатра; члан 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводима да су разлози дати у образложењу контрадиторни; члан 438. став 1. тачка 11), наводима да је изрека пресуде неразумљива; члан 441. став 1. ЗКП, наводима да Апелациони суд у Новом Саду није ценио да је невенчана супруга трудна, да има близаначку трудноћу, да му је мајка тешко оболела од рака, као и да је окривљени отац четворо малолетне деце, да је стално запослен, да никада пре овога није осуђиван и да би се правилном применом закона окривљеном могла изрећи или условна осуда или казна затвора коју ће издржавати у кућним условима.

Међутим, повреде закона из члана 15. став 4, 16. став 5, 440, 438. став 2. тачка 2), 438. став 1. тачка 11) и члана 441. став 1. ЗКП, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, у наведеном делу захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Јасмина Васовић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић